

demés troballes de La Salut i Can Marata (fig. 359). Una altra vasta sala està ocupada per restes arquitectòniques, escultòriques i de tota natura, medievals i modernes fins al període barroc

Fig. 362. — Claustre de Sant Genís les Fonts

inclusiu i alguns elements de caràcter etnogràfic encara poc abundants (fig. 360). Per fi una darrera secció està destinada a les Belles Arts modernes amb un predomini de teles pintades per artistes sabadellencs. — J. DE C. S.-R.

Museu de Pensilvània, Filadèlfia

El Museu de Pensilvània a Filadèlfia ha comprat i reconstruït el claustre de Sant Genís les Fonts (fig. 361). Aquesta obra de propietat particular servia de magatzem d'atuell de pagès. Havia sofert obres que el desnaturalitzaven: moltes arcades eren aparedades, alguna columna suprimida amb la finalitat d'obrir-hi una arcada que permetés el pas de carros i el tràfec de les feines agrícoles; la coberta de fusteria havia estat suprimida per una volta de canó rebaixada (fig. 362).

Fig. 363. — Rotterdam, Museum voor Land- en Meritiem Museum «Prins Hendrik»: Model de vaixell procedent de Catalunya

El monestir de Sant Genís havia sofert ja en temps antic fondes transformacions. S'hi consagrà una església en 1153 (1). A aquesta data poden pertànyer una part dels capitells, mentre altres més grollers semblen posteriors i fins i tot gòtics.

En la reconstrucció feta en el Museu americà s'ha emprat en els arcs el maó en comptes de la pedra. — J. P. i C.

Museum voor Land- en Volkenkunde en Meritiem Museum «Prins Hendrik», Rotterdam

En el *Meritiem Museum «Prins Hendrik»* de Rotterdam es guarda un interessant model per a la construcció

(1) *Histoire Générale de Languedoc*. Edició Privat, vol. IV. Toulouse, 1872, pág. 535.

d'un vaixell procedent, es diu, d'una petita ermita d'una població marinera anomenada Mataró a la costa de Catalunya, a Espanya (fig. 363).

The illustrated London News (15 de març de 1930) en dona una extensa notícia. L'objecte fou exposat primer a les *Reinhardt Galleries* de Nova York on fou adquirit per M. D. Givan Bennuigen de Rotterdam per a dipositar-lo en el Museu Naval de la seva ciutat.

El casc amida 1,07 metres de llarg i 0,73 metres d'amplada màxima.

En l'evolució de la forma de les naus correspon el model al tipus del segle xve: el pont del costat de proa té la planta triangular aguda, i la seva punta vola sobre la curva de la carena. Els castells dels dos caps de la nau es comuniquen per camins coberts. M. de la Roncière (1) ha publicat un gravat italià de l'època amb una nau semblant. Els especialistes creuen que els dos pals menors del trinquet de mesana són afegiments posteriors.

Museu del Art Institute of Chicago

El *Bulletin of the Art Institute of Chicago* ha publicat un Crist crucificat que, diu, procedeix de la vila de Banyoles. Es una imatge de dimensions superiors al natural, tallada en noguera, en bon estat de conservació, del grup dels Crists gòtics, naturalista de vegades exageradament demacrats (fig. 364).

Es troba en la sala gòtica dedicada a commemorar a Mis. Lucy Mand Bukingan en el Museu d'Art d'aquella ciutat americana.

Fig. 364.

Chicago, The Art Institute : Crist gòtic procedent de Banyoles

(1) LA RONCIÈRE, Charles de: *Histoire de la marine française*, I, Paris, 1909, pàgs. 248 i 249.